

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Lume deșartă! Lume înșelătoare! Nimic bun nu ai în tine!
Totul minciună. Totul înșelăciune. Ne înșeli, îți bați joc de noi, te joci cu noi.
Ne arăți ani mulți și daruri și sănătate multă, și dintr-o dată vine moartea.
Ca fumul se risipesc toate, ca o pânză de păianjen se destramă.*

(Gheron Iosif Isihastul)

Nr. **181** / 11 septembrie 2016

**GHERON
IOSIF ISIASTUL
SFÂNTUL MUNTE**

1898 - 1959

PENTRU DUMNEZEU ALERG, NU PENTRU OAMENI

Îmi scrii de starețul tău că vrea să vină la Sfântul Munte pentru închinare. Lucru bun și sfânt are de gând să facă. Cât despre mine, să nu țină seamă că mă cunoaște sau că exist în această viață, întrucât trăiesc în retragere desăvârșită, cu altă rânduială decât cea obișnuită. Este greu să mă întâlnească. Poarta mea este închisă de obicei și se deschide numai la anumite ore. Dacă vrea sprijinul fraților, pentru aceasta pot să-l ajut. În afara rânduiei pe care o am, nu înțeleg în nici un fel să deschid ușa, să vorbesc, să pierd rugăciunea și isihia. Numai în caz de mare nevoie, la o oră pe care eu o stabilesc, pentru că orele îmi sunt toate măsurate. Trebuie să cântăresc mult pentru a renunța la ceva în vederea vreunei convorbiri

de o oră-două, noaptea. Toate acestea ți le scriu pentru a mă explica, nu pentru a fi rău înțeles. Eu așa obișnuiesc în toate lucrurile mele: să vorbesc și să făptuiesc totul cu multă claritate. Ca-n oglindă; cu cuvântul, cu fapta. Și cu gândul. Pentru a nu lăsa loc nimănui să înțeleagă altceva.

Au venit mulți; din diferite părți, fără să știe rânduiala pe care o avem. Și pentru că nu i-am primit, s-au scandalizat. Chiar și vecinii mei sunt împotriva mea pentru că nu le deschid atunci când vin. Eu însă nu stau închis pentru a-i scandaliza pe părinți. Ci pentru că, după atâția ani de experiență, am înțeles că nu ai nimic de câștigat din toate aceste „semne de dragoste”, ba mai mult, îți strici sufletul – am închis pentru totdeauna poarta pentru toți și m-am liniștit. Acum nu mai deschid la nimeni, oricine ar fi. Nici nu am o cameră în plus pentru a găzdui pe cineva. Dacă vine totuși cineva de departe, trebuie să vină în timpul cât sunt la treabă frații, dimineața, și, dacă este nevoie, va sta în camera preotului. În toate sâmbetele și duminicile și de sărbători avem Sfânta Liturghie, și atunci vine preotul să slujească și să ne împărtășim. Acestea pentru ca să nu se dea naștere la neînțelegeri. Eu caut spre Dumnezeu, nu caut spre oameni, chiar dacă mă înjură, chiar dacă mă batjocoresc, mă vorbesc de rău, chiar dacă îmi necinstesc

numele, chiar dacă zidirea întreagă se va porni să strige împotriva mea.

Căci am văzut și am trăit în multe feluri. Dacă harul lui Dumnezeu nu luminează pe om, cuvintele pe care acesta le vorbește, oricât de multe ar fi, nu sunt de niciun folos nimănui. Sunt auzite pentru moment și în clipa următoare cel ce le aude se întoarce iarăși ca un captiv la ale sale. Dacă însă odată cu cuvântul va lucra și harul, atunci imediat se petrece schimbarea cu voia cea bună a omului, încât viața lui se schimbă în chip minunat din clipa aceea. Aceasta se întâmplă cu cei care nu au auzul și conștiința împietrite. Cât despre cei care, auzind, rămân tot în neascultare și în voia lor cea rea, acestora chiar dacă le vorbești continuu zi și noapte, chiar dacă îți deșerti toată înțelepciunea Părinților în urechile lor, chiar dacă faci minuni în fața ochilor lor, chiar dacă întorci Nilul înapoi, aceștia nu vor avea niciun strop de folos. Ei doresc numai să vină, să stea de vorbă, să le treacă timpul, să le fugă plictisul. Din acest motiv le închid poarta. Să mă folosesc măcar eu, prin rugăciuni și isihie. Fiindcă rugăciunea cea pentru toți este ascultată întotdeauna de Dumnezeu, iar îndelunga vorbire este întotdeauna neplăcută lui Dumnezeu, oricât de duhovnicească ar fi. După Sfinții Părinți, îndelunga vorbire înseamnă

a-ți petrece timpul cu cuvinte, fără să faci cuvintele tale fapte.

Așadar, nu ascultați ce spun unii oameni fără de simțire când vorbesc astfel de lucruri. Dacă cineva n-a încercat un lucru, este nevoie să-l încerce și, prin experiența lui proprie, va învăța și va afla ceea ce îi lipsește. Experiența nu se poate cumpăra, nici nu se împrumută. Ea se dobândește de fiecare în parte, în funcție de osteneală, de sudoarea și de sângele pe care le va da pentru a o dobândi.

Sursa: Gheron Iosif, *Mărturii din viața monahală*, Ed. Bizantină, București, 2003

GEORGE DANIAN
REDACTOR

LA MOARTEA UNUI BASARABEAN CÂT O ROMÂNIE ÎNTREAGĂ

Mulți dintre voi poate n-ați auzit de Tudor Iordăchescu din satul Camâșovca, sudul Basarabiei, oficial regiunea Odesa, Ucraina. Sunt sigur că nu ați auzit nici că a fost înmormântat ieri. N-aveați cum să auziți de Tudor Iordăchescu, nu a furat saci de bani din bănci, nu a

câștigat alegeri mințind cu nesimțire, nu a apărut în fotografii cu femeii despuiate.

Tudor Iordăchescu a lucrat pământul toată viața lui și a avut un vis: să aibă în sat o biserică în care slujba să fie ținută în limba română. Nu pare că a vrut foarte mult, pentru majoritatea oamenilor o biserică și un popă care să slujească românește nu reprezintă mare lucru, ba chiar a ajuns motiv de batjocură chestia asta. Însă pentru Tudor Iordăchescu o biserică în care să se slujească românește a fost o luptă de o viață.

Este vesel să fii împotriva bisericii printre români, să iei credința peste picior, asta te dovedește modern și în pas cu vremurile. Satul Camâșovca din stepa Bugeacului, uitat de lume în prafurile verilor fierbinți și în fața vânturilor de la răsărit, a ajuns în mai multe rapoarte internaționale privind drepturile omului. Preoții de aici care au îndrăznit să slujească în limba română au fost bătuți pe unde au fost prinși, legați de mașină și târați pe ulițele satului, li s-au aruncat grenade în casă, biserica le-a fost profanată și distrusă în repetate rânduri, enoriașii au fost bătuți de nenumărate ori – în general s-a făcut tot posibilul pentru ca slujba în limba română să nu prindă rădăcini în sudul Basarabiei după dizolvarea imperiului sovietic.

Pe cine interesează ce se întâmplă într-un sat dintr-un colț de lume pe care 99% dintre români au

probleme să-l identifice pe hartă fără Google Maps? La Camâșovca se duce o luptă mută, o încrâncenare de sute de ani pentru ceva atât de ne semnificativ la o primă vedere: dreptul de a folosi limba română. Tudor Iordăchescu a fost în centrul acestei încleștări de care foarte puțini oameni au auzit. Nu a fost singur, sunt numeroase astfel de nuclee în sudul Basarabiei, oameni care stau în picioare și nu vor să îngenuncheze, oricât de multe lovituri ar primi – sau cel puțin nu acceptă să îngenuncheze decât în biserică.

O mână de om, mărunțel, dar cu niște ochii vii și albaștri, așa l-am cunoscut pe Tudor Iordăchescu. Nu vorbea foarte mult de greutățile pe care le-a întâmpinat, prefera să râdă și să îndeapărteze necazurile cu o fluturare de mână.

În ziua în care a fost înmormântat Tudor Iordăchescu, la Camâșovca școala a început fără nici o clasă I cu predare în limba română, un sat în care 94,62% dintre locuitori au româna ca limbă maternă.

Sursa: moldnova.eu

PROGRAMUL LITURGIC

Marți <i>13 septembrie</i>	18:00	Vecernie și Litie
Miercuri <i>14 septembrie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Înălțarea Sfintei Cruci (Post)</i>
Sâmbătă <i>17 septembrie</i>	18:00	Vecernie
Duminică <i>18 septembrie</i>	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica după Înălțării Sfintei Cruci</i>

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro